

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 131/2015
24.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.М. и др, због кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Н.М., адв. Б.Ј., поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Пожаревцу К. 126/13 од 02.04.2014. године, у седници већа одржаној 24.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.М., поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Пожаревцу К. 126/13 од 02.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К. 126/13 од 02.04.2014. године, окр. Н.М. и окр. Е.Д., оглашени су кривим због продуженог кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. у вези члана 61. и члана 33. КЗ, за које дело су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по пет месеци и истовремено одређено да се казне неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде окривљенима ће се у утврђену казну урачунати време задржавања од 05. до 07.10.2011. године. Истом пресудом, према окр. Е.Т., на основу члана 424. став 1. тачка 1. ЗКП одбијена је оптужба за кривично дело незаконит риболов из члана 277. став 2. у вези члана 61. и члана 33. КЗ.

Одлучујући о жалби окривљеног, Виши суд у Пожаревцу је пресудом Кж 386/14 од 14.10.2014. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Основног суда у Пожаревцу К. 126/13 од 02.04.2014. године, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окр. Н.М., адв. Б.Ј. „из разлога предвиђених чланом 485. ЗКП“, са предлогом да Врховни касациони суд наведену пресуду укине.

Након што је примерак захтева у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окр. Н.М., у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, из образложења захтева и навода да је поред кривичног, против окривљеног вођен и прекршајни поступак у вези са истим чињеничним стањем, због чега је повређен принцип *ne bis in idem*, произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

На исту повреду бранилац указује и наводима да је првостепени поступак вођен и у време када је наступила застарелост кривичног гоњења у смислу члана 103. став 1. тачка 7. КЗ.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Из списка предмета односно извештаја Министарства саобраћаја, Комисије за прекршаје у пловидби број 342-09-00016/2012-06 од 22.11.2013. године, утврђено је да је у прекршајном поступку против окр. Н.М. наступила застарелост прекршајног поступка, по захтеву за покретање прекршајног поступка због прекршаја из члана 276. став 2. Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама. Поменути прекршај постоји у случају када чамац, пловеће тело и плутајући објекат нема исправе из члана 128. истог закона, у конкретном случају реч је о непоседовању пловидбене дозволе.

У кривичном поступку, окр. Н.М. оглашен је кривим да је дана 28.09.2011. године ... из чамца ловио рибу електричном струјом ...

Према наведеном, иако је у оба поступка реч о истом окривљеном и о животном догађају који се одиграо у истом временском и просторном оквиру, опис прекршаја из члана 276. став 2. Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама, у односу на које је поступак обустављен због застарелости вођења прекршајног поступка, не односи се на исте чињенице и радње окривљеног које

представљају обележја кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим у кривичном поступку. Стога се, супротно наводима захтева, у конкретном случају, не ради о пресуђеној ствари.

Одредбом члана 103. став 1. тачка 6. КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104. тачка 6. КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Окр. Н.М. оглашен је кривим због кривичног дела за које је законом запређена казна затвора од три године, те како је предметно кривично дело извршено 28.09.2011. године, апсолутна застарелост кривичног гоњења наступиће 28.09.2017. године, тако да првостепена пресуда није донета у време када је наступила застарелост, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Налазећи, из изнетих разлога да се захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Н.М. неосновано указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**